

Otevírání cest 2020

aneb

... konečně vyjedeme?...

Otevírání cest

28.3.2020

No, to se zase dějou věci!

Nechápete? Tak od začátku.

Podle rozdílů v kalendáři jste si jistě všimli, že jsme tuto výpravu posunuli. V pravý termín se pracovně nezadařilo a v dalším bylo tak hnusně, že, dle oblíbené kapely 3 sestry „nevyhnal bys kočku“. Tak snad teď to konečně klapne. Pojedeme jen na jeden den, protože se v blízkosti Prahy nepodařilo sehnat ubytování. A to by bylo sakra potřeba, protože v noci je teď zima jak v psírně. Vyjedeme pěkně v sobotu, počasí má být pěkné, a tak se těšíme. Kdo? Já (Dig) a Lenka. Nikdo jiný neprojevil zájem. Ti, kdo odpověděli na pozvánku píšou cosi o zimě a mizerném počasí. Já to tak nevidím.

Sraz byl tentokrát určen na Kačerov. Oba jsme tam byli včas. Akorát Lenka neporozuměla instrukcím o podchodu a autobusové zastávce do centra, a tak jsme na sebe chvíli čekali, než se to vysvětlilo a vyřešilo.

Dig.

*Co včas – na Diga jsem čekala skoro hodinu... Porozhlédla jsem se po okolí. Počasí bylo tak akorát na kolo, takže žádné dlouhé sezení. Na sluníčku fajn, ale ve stínu nic moc. A všechny hospody mají díky koronaviru zavřeno... Dig měl nějaké technické problémy s kolem, pak jsme se chvíli hledali. Ale našli jsme se...
Lek.*

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	46	0	0	12

A jedééééé! Je krásně, svítí slunce, obloha předvádí velmi světlou moď, v bundě, rukavicích a čepičce pod helmou, je teplo. Sjeli jsme k Labuti a dál pojedeme přírodou. Jmenuje se to tu Krčský les. Objeli jsme rybníček a zvolna, za stálého kochání a nasávání jara jedeme kryti lesem.

A dál už to takto nepůjde. Musím ze sebe oloupat nějakou tu vrstvu oblečení. Třeba čepičku a bundu.

Jo, hned je to lepší. Míjíme zadní trakt IKEMu a připravuji nás na poměrně prudký vyhoup ke Karku IV. Má se na mysli hospoda U Karla IV. Je fakt odpornej, a já líněj. Jdu ho pěšky. Kromě toho mi spadnul řetěz, což bylo

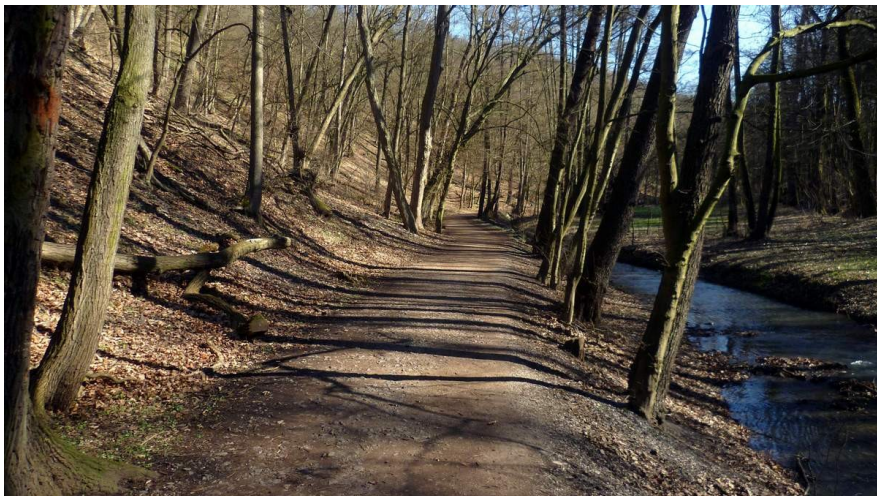
jednoznačně znamená, že to jet nemám...

Dig.

Digovy technické problémy pokračují. Sedím opět před zavřenou hospodou a proklínám ten virus. Vyhřívám se alespoň na slunci a dávám si malou svačinku. A Dig už se blíží... Lek.

A tak jsme se pomalu a v klidu ocitli u rybníka na Kunratickém potoce

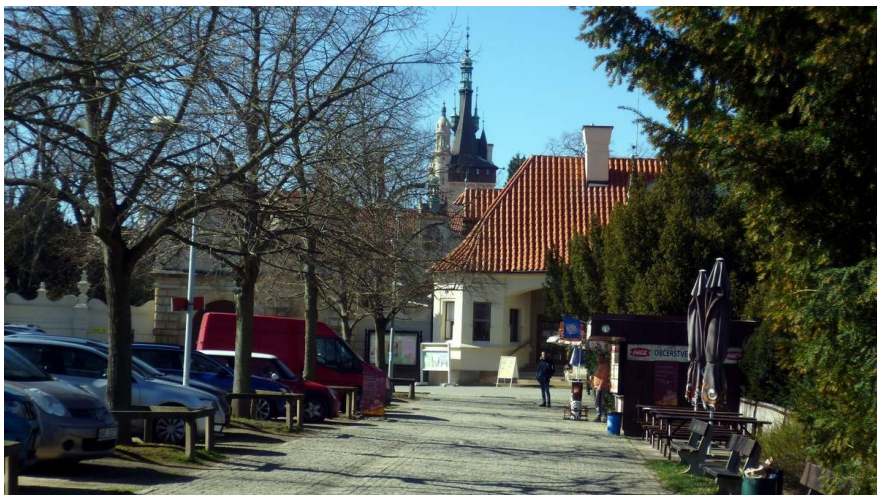
a zase je tu stěna nahoru. Tentokrát asfaltová a dlouhá přibližně 150 metrů. Vyjel jsem ji. Ale šlo to fakt mizerně. Na druhou stranu, co chci, kromě pár kilometrů v lednu nemám najeto vůbec nic...

A je tu další odstrojování. Nějak jsem se zahřál. Pořád je pěkně, slunce svítí a snaží se hřát. Jedeme po rovině a samozřejmě si povídáme o všem možném. Hlavně o nové nákaze, která se šíří z Číny. Má jít o nějaký virus a prý je pěkně agresivní. Už je toho plná Itálie a přeskočilo to do Rakouska. Turisti odtud prchají, leč jen vylezou z letadla, míří okamžitě do karantény na 14 dnů. V Itálii je to mimořádně blbý. Došlo to tam tak daleko, že izolují celé regiony, kde je pak prakticky zákaz vycházení a nefunguje vůbec nic. V televizi byly záběry, jak je houf lidí u supermarketu a ten je uzavřený. Reportérka se lidí ptá na jejich pohled na věc. Většinou jsou lidé zaskočení událostmi a přiznávají, že nemají vůbec žádné zásoby potravin a že nevědí, co budou dělat. Ani nechci domyslet co by to udělalo u nás.

Přejeli jsme hlavní a pohybujeme se návratovou spojkou v polích do Kunratic. Kolem je běžný sobotní provoz, nic nenasvědčuje tomu, že by se mělo něco změnit. Projíždíme Šeberovem a odbočujeme na Průhonice. Ano, tam chceme. Je velká šance, že bude otevřený zámek a zahrady. Pořád je skvělé počasí. Je pravda, že kvůli tomu novému viru jsou uzavřeny hospody, a tak máme všechno s sebou. Litr grogu, čaj, sušenky, rohlíky se salámem a další.

Přijíždíme do Průhonic. Lenku varuju před nechutným stoupáním kolem zámku. Je velká klika, že není žádný provoz, a tak ploužení se vzhůru probíhá v klidu. Nikdo nejede za námi a nesnaží se nás na této úzké komunikaci předjet a při tom zběsile troubit, jak to tak bývá.

A jsme nahoře. Ostrá pravá a zastávka.

Ocitli jsme se na příjezdové cestě k zámku. A je tu hejno laviček a všechny na sluníčku. Tak to je přesně to místo pro náš odpočinek. Udělali jsme si pohodlí, dali se do konzumace tekutin a Lenku někdo objevil. Sice jen telefonicky, ale i to otravuje. Hovoří cizojazyčně. Vypínám se a věnuju se lenošení na slunci a usávání čaje.

Lenka na mě hovoří. Povídá něco o kamarádovi, ale mně nějak uniká smysl. Je to vlastně jedno. Nás tady se to netýká... Další telefonát. Tentokrát v mateřštině a nějak se týká nákazy.

Lenka mi pak obsah převyprávěla. Vyplynulo z toho, že zasedá vláda a řeší cosi kolem uzavírání dalších podniků a prodejen. Prý už je u nás první nakažený. To vůbec nezni dobře.

Rozhodli jsme se popojít k dalším lavičkám blíž ke stánku. Hele, on je otevřený. A má svařák a opečenou klobásu. No tak do toho jdu. Akorát teď nevím, jestli to bude pozdní svačina, nebo brzký oběd. V žádném případě mě tato situace neodradí od rychlého zkonzumování. Ještě krátký průzkum vstupu do zámku a zahrad. Špatně. Zámek je uzavřen a do zahrad se nesmí s kolem. A tady ho rozhodně bez dozoru nenechám.

Dig.

Blahořečím za otevřený stánek. Dávám si čaj a k tomu panáčka rumu. Vybaluji z domácích zdrojů svačinu a sedám si na lavičku vedle Diga. Sluníčko svítí a zase je chvíli na světě hezky.

Lek.

No, a dál už se není na co vymlouvat, a tedy nezbyvá než jet. Cestičkama a uličkama máme namířeno do Jesenice. Jede se pěkně. Povětrnostní podmínky se nezměnily, ani vítr nás nezlobí, prostě nádhera. A největší krása je, že nemusíme spěchat. Trasa je dlouhá 55 kilometrů a skoro půlku máme za sebou.

Jesenice, i s přitroublým křížením hlavní, je za námi a teď si zase užíváme jízdu po mezipolních silničkách. Napsal bych, že se jede krásně, ale to bych s opakoval. Samozřejmě pořád o něčem hovoříme. Jednak o tom, co právě vidíme a mjíme, o tom, co bude za chvíli, o stavu těla a myslí, prostě

jako vždycky. A jsou tu Psáry. Tady sjedeme ze silnice a dál to bude po opravdové polní cestě. A docela dlouho. A co je nejvíc, přinese nám to úplný klid. Sem auta nemůžou. Jednak je pro ně cesta hůř sjíždná, a hlavně je tu v cestě zavřená závora. A tak si tak jedeme po sluncem, ale také vodou zalité, polňačce. Pravda, tady si moc nepovídáme. Řízení a vyhýbání se kamenům a podobným překážkám vyžaduje více pozornosti. Navíc je to tu trochu do kopce.

Lenka žádá oddych. To je dobře, protože po pár metrech bych o něj žádal já.

Odstavujeme kola a kousek tam a zase zpátky se procházíme. Jednak je nutné nechat odpočinout sedací aparát a jednak celé dolní končetiny touží po změně pohybu a zmírnění námahy. Nebolej. Eště to tak! Ale zkušenost velí v zájmu dalšího fungování, zejména zítra, uvolnit, rozchodit a tak podobně. A jako bonus se vyvenčit...

A jedeme dál. Teda to by jeden nevěřil, co udělá malá zastávka. Jede se podstatně lépe. Po pár desítkách metrů je to ještě veselejší. Je tu asfalt. A s ním přichází křížení s hlavní. Přejet na druhou stranu není problém, ale pak je to do kopce. Sice po asfaltu, ale to nic nemění na tom, že je to nahoru. A to až tak, že řadím nejllehčí, co mám. Teda to jsem přes tu zimu pěkně vyměknul.

Dig.

No povídej mě o tom. Kromě pár obkroužení mé vesničky střediskové (pozn autora- Skalice u České Lípy) jsem přes zimu na kole nebyla. A je to znát.

Lek.

A jsme nahoře. Malá pauza a jedeme dál. Slunce se do toho opřelo ještě víc a celkem dost hřeje. Odpovědí z naší strany je další vrstva oblečení dolů. Čímž se zase jede o něco pohodlněji. Přijíždíme do Zvole. Z boku, z polní cesty. Najíždíme na silnici a hned ostrá pravá. Já dobře vím, co bude následovat. Ale neřeknu to. Chci, aby si to Lenka pěkně užila. Znáte to tady?

Jo, to je ten sešup do Vraného. Krásný, dlouhý, asfaltový a na několika místech pěkně divoký. Mám to tu v tomto směru jízdy rád. Dvakrát jsem šlápnul a zalehl do řídítek. Kolo se rozjíždí a za pár okamžiků mi na palubě svítí údaj 40 km/h. Dobře vím, že je to jen začátek. Mrknul jsem do zrcátka a vidím, že Lenka je kousek za mou a viditelně si to užívá. 46, 48, 51. Jooo, to se mi to líbí. Koukám, že Lenka je furt za mnou. 54, 56. Hmm, škoda. Bliží se zatáčka a takhle rychle se projet nedá. Brzdy. 52, 49, 45, 41, 37. To by mělo stačit. Brzdy konec. Zatáčka. No, bývalo by to chtělo ještě trochu přibrzdit. Nějak to tu vynáší. Ale dobrý. 42, 45, 49, 53. Velká paráda. A další zatáčka. Pro průjezd volím rychlost 35 km/h. Ano, je to akorát. K další zatáčce je to blízko, tak nepouštím rychlost výš. Průjezd a závěrečné klesání. To už není tak příkré. Na konci nepřehledná pravá, most přes Zvolský potok a jsem dole. Lenka si to ještě někde užívá. Zatím není v dohledu. Zastavuju u přejezdu abych na ni počkal. Jen jsem se dotknul nohou obrubniku, je tu. Výborně, pojedeme dál. Tady je to ještě kousek dolů a pak odbočka na cyklostezku. Asi v půlce je hospoda, kde se obvykle občerstvujeme. Teď je zavřená. Nevadí. Někde cestou zastavíme a občerstvíme se.

Dig.

Jooooooooooooooooooooooooooooo to je ono!!!!!!! Takový krásný a dlouhý sešup se jen tak neurodí. A blahořečím Digovi, že to vzal tím správným koncem. Obráceně by se mě to líbilo mnohem méně...

Lek.

A jsme u odbočky na Modřanskou stezku. Je to tu dost pitomě vymyšlené. Musíme zastavit a pustit vše, co jede po silnici. A už jsme tu. Po nájezdu kontroluju, jak se nám to pěkně povedlo a co to v zrcátku vidím! Stánek! A otevřený! Lence stačilo jen naznačit. Jasně, to je to místo, kde si odpočineme a občerstvíme se. Nejsme tu sami. Může nás tu být tak deset. Kromě toho je tu turistický altánek. Velmi dobře. A tak jsme se občerstvovali, odpočívali u stolu v altánu a povídali si s cyklonautem sedícím proti nám. Krása.

Dig.

No zaplať pánbů za stánky! Díky nim se i doba koronavirová dá přežít. Objednávám si další čaj a panáčka rumu a opět se spokojeně rozhlížím kolem. I jiní měli ten nápad vydat se na kolo a tak se to tu cyklisty docela hemží. Povinné rozestupy tu nikdo příliš nedodržuje, takže je družná a fajn nálada. Hospoda to sic není, slušná její náhražka ovšem ano.

Lek.

Tak, a vzhůru na poslední část. Ta už bude jen po rovině. Stále je nádherně, slunce se snaží, ale na další odkládání svršků to není. Jede se skvostně. Až do místa, kde stále ještě nejsou vyrovnány majetkové poměry a stezka tu končí hranou a odbočkou na silnici. Většina cyklistů si z toho viditelně nic nedělá a pokračuje dál terénem. Je to tu vyježděné takovým způsobem, že by stačilo rovnou nalejt asfalt. Neřeba válcování...

A jsme zase na asfaltu. Stále se jede grandiózně. Asi nemá cenu se dál patlat v popisu. Je to dlouhé 14 kilometrů. Trochu mi vaděj bruslaři, kteří se tu začali lihnout. Zdržují a těžko se předjíždějí. Jinak dobrý. Podjíždíme

Barrandovský most, teď bude nepříjemný vyhoup nahoru k tramvaji a zase stezka až k Vyšehradskému tunelu. Pořád se jede krásně. Dig.

Čím blíže ku Praze, tím je provoz hustější a hustější. V myslí mě vyvstane dnešní cesta poli a opět musím konstatovat, že prázdná polňačka je mnohdy lepší než přeplněný asfalt. Ale to je daň městu a životu v něm.

Lek.

A je tu loučení. Já za tunelem najíždím na silnici, abych za sto metrů mohl odbočit vpravo a upalovat domů. Lenka pojedje rovně až na Palačák a tam to slavnostně zakončí vjezdem do metra.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
-------	--------------------	--------------------	------------------	-------------------------	-----------------

(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	53	103	57	17	12 - 18

Celková technická data:

Účast

dva otevírači: Dig a Lenka

Oficiálně přiznaná
kilometráž

57 km

Příště

???

Trasa výpravy		
Praha Kačerov	Vrané nad Vltavou	
U Labutě	Zbraslav	
Krčský les	Pomořany	
Kunratice	Modřany	
Průhonice	Braník	
Jesenice	Podolí	
Psáry	Vyšehrad	
Libeň		
Zvole		

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Vlad'ka (Vlo), Jarda (Jaš), Dig (Dig), Kachna (Jak), Lenka (Lek),

Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Jo, krásný. Jel bych zítra znovu. Akorát tam mám již nadefinován jiný plán. Ale s čím spokojen nejsem je to, že cestou měla Lenka ještě jeden telefonát, kde jí byl sdělen výsledek zasedání vlády. Od středy 1.4. budou z obchodů fungovat jen potraviny a lékárny. Vše ostatní bude uzavřeno. Také budou povinné roušky. Všude a pořád. No, snad budeme mít štěstí a vyhne se nám to...

Dig.

No stihli jsme to tak tak. Jsem spokojená, že jsme se stačili vyvenčit a je otázkou na jak dlouho nám bude tato kratochvíle zapovězena... Nemám ráda jakékoliv diktáty, a i tento přijímám s velmi rozpačitými pocity. Mým přáním je, abychom mohli zase svobodně do sedla tehdy, kdy se nám zamane a tam, kam se nám zamane. A

uvědomuji si velkou cenu svobody.

Lek.

© Hell's Tour_{club} 2020
Dig & Lek
Neprodejné
e-mail: hells1020@seznam.cz